

CENTRAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: C2022/1294

CENTRAAL TUCHTCOLLEGE

voor de Gezondheidszorg

Beslissing in de zaak onder nummer C2022/1294 van
A., wonende in B., appellant, klager in eerste aanleg,
hierna: klager,
tegen

C., bedrijfsarts, verweerder in beide instanties,
hierna: de bedrijfsarts.

1. Procesverloop

Klager heeft op 27 september 2021 bij het Regionaal Tuchtcollege in Eindhoven een klacht ingediend tegen de bedrijfsarts. De klacht is doorgestuurd naar het Regionaal Tuchtcollege in Zwolle en daar ontvangen op 1 november 2021. De voorzitter van dat college heeft in zijn beslissing van 17 maart 2022 klager kennelijk niet ontvankelijk verklaard. Klager heeft tegen die beslissing beroep ingesteld. De bedrijfsarts heeft een verweerschrift in beroep ingediend.

De zaak is in beroep behandeld op de zitting van 7 november 2022. Klager en de bedrijfsarts zijn beiden verschenen. Partijen hebben hun standpunten op de zitting verder toegelicht.

2. Beslissing in eerste aanleg

Het Regionaal Tuchtcollege heeft aan zijn beslissing het volgende ten grondslag gelegd.

“2. OVERWEGINGEN

2.1

Klager en beklagden werken allebei als ZZP'er in opdracht van D. te E.. Beklaagde heeft de begeleiding van diverse werknemers op zich genomen en deze op een later moment overgedragen aan klager.

2.2

Klager verwijt de bedrijfsarts:

- a. dat hij te kort schiet in zijn zorgplicht jegens meerdere werknemers;
- b. dat zijn dossiervorming onvoldoende is en dat zijn basisvaardigheid tot het afnemen van een anamnese onvoldoende is;
- c. oncollegiaal gedrag door opdrachten aan te nemen waarvan hij weet dat hij deze zal overdragen aan een andere bedrijfsarts op het moment dat een fysiek consult noodzakelijk is. Deze opvolgend bedrijfsarts mag dan de onzorgvuldigheden opruimen die beklagde achterlaat.

2.3

Voordat de zaak inhoudelijk behandeld kan worden moet eerst worden beoordeeld of klager klachtgerechtigd is op grond van artikel 65 lid 1 onder a Wet BIG. Op grond van dit artikellid is klager alleen bevoegd om te klagen als hij als een 'rechtstreeks belanghebbende' kan worden aangemerkt. Rechtstreeks belanghebbenden zijn in

ieder geval de patiënt of cliënt zelf en zijn naasten. Klager is geen van beiden; hij klaagt als collega.

Onder omstandigheden kunnen ook collega's van beroepsbeoefenaren als rechtstreeks belanghebbenden worden beschouwd. In zo'n geval moet de klagende collega als medische professional echter wel een concreet eigen belang hebben, dat bovendien verband houdt met de individuele gezondheidszorg (ECLI:NL:TGZCTG:2017:225).

2.4

Tegen het licht van deze maatstaf moet worden beoordeeld of klager in zijn klachten kan worden ontvangen.

2.5

De klachtonderdelen a en b betreffen de zorg aan individuele cliënten van beklagde. Klager heeft geen in het licht van voormelde maatstaf steekhoudende argumenten aangevoerd die het oordeel kunnen dragen dat hij daarbij rechtstreeks belanghebbende zou zijn. Voor zover klager aanvoert dat sprake is van een patroon van ondermaats werk door beklagde geldt dat, zelfs als daarvan sprake zou zijn, hem dat nog niet tot rechtstreeks belanghebbende maakt. Klager heeft onvoldoende onderbouwd gesteld in welk concreet eigen belang hij hierdoor zou zijn geraakt. Niet is gebleken dat klager door het beweerde handelen van beklagde in zijn professionele autonomie of op een andere manier in een eigen belang is geschaad (ECLI:NL:TGZCTG:2016:155). Hetzelfde geldt voor het verwijt dat beklagde zich oncollegiaal zou gedragen door de begeleiding op zich te nemen van cliënten die hij vanwege de reisafstand zal moeten overdragen. Ook ten aanzien van dit gestelde handelen heeft beklagde niet aannemelijk gemaakt dat hij in zijn professionele autonomie of op een andere manier in een eigen belang is geraakt. De omstandigheid dat klager zich genoodzaakt voelt zaken over te nemen die, vanwege het gestelde onzorgvuldig handelen van beklagde, extra tijd en geld kosten is daarvoor onvoldoende. Onvoldoende inzichtelijk is geworden dat beklagde de door hem gestelde benodigde extra tijd niet zou kunnen declareren bij de opdrachtgever. Daarbij wordt nog in aanmerking genomen dat klager als zelfstandig werkende bedrijfsarts de vrijheid heeft om opdrachten wel of niet aan te nemen.

2.6

Daarom is de voorzitter van oordeel dat klager niet-ontvankelijk is."

3. Beoordeling van het beroep

Zaak in het kort

3.1 Klager en de bedrijfsarts verrichten beiden bedrijfsgeneeskundige werkzaamheden voor dezelfde arbodienst. Klager doet dit als bedrijfsarts in loondienst van een andere arbodienst. De bedrijfsarts verricht deze werkzaamheden als ZZP'er. De bedrijfsarts heeft de begeleiding van diverse werknemers op zich genomen. De begeleiding van (enkele van) deze werknemers is op een later moment overgedragen aan klager.

3.2 Klager klaagt als collega-beroepsbeoefenaar. Hij verwijt de bedrijfsarts onder meer dat hij (a) tekortschiet in zijn zorgplicht jegens meerdere werknemers, (b) dat zijn dossiervorming onvoldoende is en (c) oncollegiaal gedrag vertoont door opdrachten aan te nemen waarvan hij weet dat hij deze zal overdragen aan een andere bedrijfsarts op het moment dat een fysiek consult noodzakelijk is. De voorzitter van het Regionaal Tuchtcollege heeft klager in de klacht niet ontvankelijk verklaard, omdat hij geen rechtstreeks belanghebbende is en daarom niet gerechtigd is om een klacht in te dienen.

Standpunten van partijen

3.3 Klager is het niet eens met het oordeel van de voorzitter van het Regionaal Tuchtcollege. Hij verzoekt het Centraal Tuchtcollege de beslissing van de voorzitter te vernietigen en de zaak voor een inhoudelijke behandeling terug te wijzen naar het Regionaal Tuchtcollege.

3.4 De bedrijfsarts heeft gemotiveerd verweer gevoerd. Hij verzoekt het Centraal Tuchtcollege het beroep van klager te verwerpen.

De ontvankelijkheid van klager in de klacht

3.5 In artikel 65, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg (Wet BIG) is bepaald dat een klacht kan worden ingediend door een rechtstreeks belanghebbende. Zoals het Centraal Tuchtcollege eerder heeft overwogen (onder meer in ECLI:NL:TGZCTG:2022:71), kunnen onder omstandigheden ook collega's van medische beroepsbeoefenaren als rechtstreeks belanghebbenden worden beschouwd. In zo'n geval moet de klagende collega een concreet en rechtstreeks eigen belang hebben dat verband houdt met de individuele gezondheidszorg. Deze eis vloeit voort uit de aard en strekking van de Wet BIG die beoogt de kwaliteit van de individuele gezondheidszorg te bewaken.

3.6 Het Centraal Tuchtcollege is met de voorzitter van het Regionaal Tuchtcollege van oordeel dat niet is gebleken dat klager door het beweerde handelen van de bedrijfsarts in een concreet en eigen belang dat verband houdt met de individuele gezondheidszorg wordt geraakt. Het feit dat hij, zoals klager in beroep stelt, zich ergert aan de volgens hem ondermaatse kwaliteit van het werk van de bedrijfsarts en dat diens werk hem hindert in zijn eigen werk is onvoldoende om een dergelijk belang aan te nemen.

3.7 Klager betoogt in beroep verder dat hij het als zijn burgerplicht ziet om op te komen voor de werknemers die door de bedrijfsarts zijn begeleid en dat hij - vanuit de zorgplicht die hij heeft - in het algemeen belang een klacht tegen een disfunctionerende collega kan indienen. Volgens klager heeft hij geen andere mogelijkheden dan via het tuchtrecht om de bedrijfsarts op zijn handelen aan te spreken. Dit betoog faalt. Het medisch tuchtrecht is er niet voor bedoeld om beroepsbeoefenaren een ingang te geven om te klagen over het functioneren van collega's, zonder dat de klagende beroepsbeoefenaar daarbij een concreet eigen belang heeft.

3.8 Uit het vorenstaande volgt dat klager niet kan worden aangemerkt als rechtstreeks belanghebbende in de zin van artikel 65, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wet BIG. Klager is dus niet klacht-gerechtigd.

Conclusie

3.9 Het Centraal Tuchtcollege komt tot de conclusie dat de voorzitter van het Regionaal Tuchtcollege klager terecht in de klacht niet-ontvankelijk heeft verklaard.

5. De beslissing

Het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg:
verwerpt het beroep.

Deze beslissing is gegeven door: E.J. Daalder, voorzitter; L.F. Gerretsen-Visser en R.H. Zuijderhoudt, leden-juristen en J.H.M. de Brouwer en A.H.J.M. Sterk, leden-beroepsgenoten en E.D. Boer, secretaris.

Uitgesproken ter openbare zitting van 19 december 2022.

Voorzitter w.g. Secretaris w.g.